

HULP & RECHT

Bij klachten van seksueel misbruik

2007 T003

Utrecht 18 december 2007
Postbus 13277
onderwerp 3507 LG Utrecht
BAC

Klacht 2007/03

PERSOONLIJK/AANTEKENEN
De Hoogeerwaarde Pater

Hoogeerwaarde Pater,

Hierbij ontvangt u de resultaten van het voorafgaand onderzoek - zoals bedoeld in canon 1717 ev. CIC - van de Beoordelings- en Advies Commissie (BAC) in de Procedure bij klachten van seksueel misbruik 1) met betrekking tot de klacht die werd ingediend door:

mevrouw , verder te noemen klaagster,

tegen

pater , verder te noemen aangeklaagde.

De BAC werd door de diocesane bisschoppen, de militair ordinaris en de hogere oversten benoemd conform art. 7 van genoemde Procedure en bestaat uit:

mevrouw Mr. Drs. E.J.M. Boogaard-Derix

zuster E. Geertsma

mevrouw Mr. V.N.M. Korte-van Hemel

de heer Mr. Y.A.J.M. van Kuijk

de heer Mr. Dr. W.E.M. Leclercq

mevrouw Mr. M.M. Lenglet

mevrouw Drs. M. Schulte Kemna

de heer Prof. Dr. M.H.F. van Uden.

Ter beoordeling en advisering van/over bovenstaande klacht kwam de BAC bijeen op 6 december 2007. Zuster E. Geertsma kon niet aanwezig zijn.

De aanwezige leden van de BAC kwamen unaniem tot onderstaande beoordeling en advisering:

I. Inleiding

De BAC nam kennis van de bevindingen van de gemachtigde in deze klacht, mevrouw Mr. Drs. E.J.M. Boogaard-Derix.

II. Hetgeen klaagster van haar klacht verwacht (samengevat)

1. Dat aangeklaagde van zijn functie als priester ontheven wordt: niet meer voorgaat in eucharistievieringen en andere vieringen voor geloofs- en

religieuze gemeenschappen. Hij is immers als priester/pastoor/herder ongeloofwaardig in zijn verkondiging hoe de blijde boodschap uit te dragen; oftewel hoe wij elkaar moeten liefhebben.

2. Deskundige begeleiding van mijn psychische klachten: depressies (neerslachtigheid, negatief zijn, geen energie) onrust (slapeloze nachten, geen ritme in het dagelijks leven) soms met subjectieve gevoelens geen raad weten (woede-uitbarstingen; ook momenten van intense leegheid).
3. Financiële vergoeding van de schade die in ons gezin, zowel in het dagelijks leven als in het geloofsleven is aangericht. De eventuele vergoeding zal ten goede komen aan onze twee kinderen.

III. De procedure en de ontvankelijkheid

De Procedure

Klaagster wendde zich tot de juridisch adviseur, Mr. T. van de Poll-Kuypers. Deze zond het klaagschrift van 9 september 2007 naar de voorzitter van de BAC, de heer Mr. Y.A.J.M. van Kuijk. Deze wees mevrouw Mr. Drs. E.J.M. Boogaard-Derix aan als gemachtigde en informeerde de ordinaris. Het klaagschrift is bij het dossier gevoegd.

Onder meer omdat aangeklaagde tot 1 oktober 2007 in het buitenland verbleef, kon de in art 11.3 van de Procedure genoemde termijn niet worden gehaald.

Op 6 november 2007 had de gemachtigde een gesprek met klaagster.

Van het gesprek met klaagster werd door de bij het gesprek aanwezige secretaris, mevrouw T.A.J.M. Elie, een verslag gemaakt. Het verslag werd conform art. 11.8 van de Procedure aan klaagster toegezonden en voorzien van haar correcties/aanvullingen bij het dossier gevoegd.

Het gesprek van de gemachtigde met aangeklaagde vond eveneens plaats op 6 november 2007.

Van het gesprek met aangeklaagde werd door de aanwezige secretaris eveneens een verslag gemaakt. Dit verslag werd conform artikel 11.10 aan aangeklaagde toegezonden en voorzien van zijn correcties/aanvullingen bij het dossier gevoegd.

Klaagster en aangeklaagde namen conform art. 11.14 kennis van de inhoud van het dossier. Klaagster op 23 november en 3 december 2007 en aangeklaagde op 23 november 2007. Hun reacties daarop zijn bij het dossier gevoegd.

De ontvankelijkheid

Klaagster stelt dat het seksueel misbruik waarover zij klaagt, heeft plaatsgevonden in een afhankelijkheidsrelatie. Aangeklaagde was pastoor in haar parochie.

Klaagster had contact met aangeklaagde als parochiaan. Het eerste contact vond plaats snel na aangeklaagdes benoeming tot pastoor in Tijdens een uitje van de misdienaars, waar klaagster als begeleidster aan deel nam, vroeg aangeklaagde haar om lector te worden. Snel daarna werden afspraken gemaakt. Er werd niet alleen over kerkelijke zaken gesproken, maar klaagster vond vooral een klankbord bij aangeklaagde om te praten over haar persoonlijke-/huwelijksproblemen.

Aangeklaagde erkent in grote lijnen hetgeen door klaagster met betrekking tot de ontvankelijkheid wordt gesteld.

Gelet op het bovenstaande is er - voor zover er sprake is van seksueel misbruik (zie hierna) - naar het oordeel van de BAC sprake van een situatie als bedoeld in artt 2.1 en 2.3 van de procedure bij klachten van seksueel misbruik. Klaagster is dan ook ontvankelijk in haar klacht.

De BAC heeft, voorzover zij dit heeft kunnen nagaan, vastgesteld

- dat de desbetreffende procedureregels door de gemachtigde zorgvuldig zijn gevolgd;
- dat van een beletsel voor de ontvankelijkheid van de klacht niet is gebleken.

De BAC heeft kennis genomen van het gehele dossier. Klaagster en aangeklaagde hebben een overzicht ontvangen van de inhoud van dit dossier.

Het advies van de BAC is op dit complete dossier gebaseerd. Hierna worden de vaststaande feiten samengevat weergegeven. Daarna worden ook de stellingen van klagster en aangeklaagde samengevat weergegeven

IV. De vaststaande feiten

Voor zover in deze zaak van belang staat - als enerzijds gesteld en anderzijds niet of onvoldoende weersproken - het volgende vast:

- In september krijgt aangeklaagde een aanstelling als pastoor in de parochiekerk van klagster.
- In oktober 1999 vindt het eerste contact tussen klagster en aangeklaagde plaats tijdens een uitstapje van de misdienaars van de parochie, waar klagster - moeder van een van de misdienaars - als begeleidster bij aanwezig is. Aangeklaagde vraagt haar dan of zij lector wil worden. Er wordt een afspraak gemaakt voor een gesprek bij aangeklaagde. Deze afspraak kan niet doorgaan wegens een ziekenhuisopname van aangeklaagde. Klagster bezoekt hem daar. Al snel daarna wordt een afspraak gemaakt voor een gesprek bij aangeklaagde.
- Tijdens die afspraak wordt - behalve over de vraag om lector te worden - met name ook over de persoonlijke-/huwelijksproblemen van klagster gesproken. Bij dat bezoek kust aangeklaagde haar en legt daarbij zijn hand op haar borst; later geeft hij haar een tongzoen. Klagster voelt zich hierdoor overvallen. Voor haar kwam dit onverwacht. Zij geeft aangeklaagde, daarnaar door hem gevraagd, te kennen het vreemd - aangeklaagde is immers priester - maar wel fijn te vinden
- Klagster voelt zich erg geborgen bij aangeklaagde. Zij is niet gewend zoveel aandacht te krijgen voor haar persoonlijke problemen.
- Aangeklaagde is op de hoogte van het feit dat zij problemen in haar huwelijk heeft.
- Er volgen meerdere bezoeken aan aangeklaagde en rond Sinterklaas 1999 volgt een eerste intens seksueel contact.
- Aangeklaagde geeft aan dat klagster een geheim moet kunnen bewaren, omdat hij priester is. Ook zegt hij dat hij seksueel niet 'tot het uiterste' kan gaan, omdat hij priester is.
- Als klagster zich twijfelachtig toont over de relatie - aangeklaagde is immers priester - stelt hij haar gerust door te zeggen "God is liefde. God weet dat wij van elkaar houden en liefde tussen twee mensen kan niet verkeerd zijn."
- In de periode tot 2007 gaan klagster en aangeklaagde vele malen samen op pad. Dat varieert van allerlei dagtochten tot weekendjes weg en reizen. Zo gingen zij in 2001 samen gedurende een maand naar in 2002 twee weken naar en in 2004 twee weken naar
- De intieme relatie van aangeklaagde en klagster duurt van september 1999 tot september 2004. Dan maakt aangeklaagde klagster duidelijk niet voor haar te kiezen. Dan escaleren ook problemen van klagster in de parochiegemeenschap.

- Klaagster en aangeklaagde blijven contact houden. Zij blijven elkaar - zij het veel minder frequent - ontmoeten. Van een intieme seksuele relatie is geen sprake meer.
- Aangeklaagde vertrekt in _____ wegens gezondheidsproblemen uit de parochie en gaat met emeritaat. Klaagster blijft verwachtingen koesteren. Aangeklaagde is voor klaagster nog altijd niet duidelijk over zijn keuze. .
- Er wordt hulp gezocht bij een diakonechtpaar in _____, hetgeen resulteert in een definitief afscheid in mei 2007. Daarbij ervaart klaagster het als erg zwaar en belastend dat aangeklaagde haar niet persoonlijk en onder vier ogen zegt dat hij definitief niet voor haar kiest en waarom niet. Het contact wordt van de ene op de andere dag verbroken.

V. Een samenvatting van de stellingen van klaagster

Klaagster stelt - samengevat en zakelijk weergegeven - het volgende:

- Ik neem het aangeklaagde kwalijk dat hij geen open kaart heeft gespeeld. Ik geloofde hem, zeker toen hij benadrukte dat God onze liefde goedkeurde. Dat deed hij vaker; ook als we aan het vrijen waren. Ik vertrouwde aangeklaagde. Hij was immers priester. Een priester leeft in de waarheid. Het stond voor mij dan ook vast dat hij na zijn emeritaat met mij verder zou gaan. Hij had kunnen weten, dat ik nooit zo ver met hem zou zijn gegaan als hij van het begin af aan eerlijk tegen mij was geweest. Voor mij is dat het bewijs dat er geen sprake was van liefde. Hij heeft zijn eigen belang laten prevaleren. Alles wat hij zei, leek op echte liefde, maar toen hij met pensioen ging - en niet meer in beslag genomen werd door het parochiewerk - koos hij niet voor mij.
- Hij zei dat hij niet tot het uiterste kon gaan, omdat hij priester was. Uiteindelijk heeft hij dat wel gedaan. Hij trok zich werkelijk nergens iets van aan.
- Ik leefde voor hem en voor de Kerk. Dat ben ik allemaal kwijt. Ik heb niet eens meer de gelegenheid gehad het met hem uit te praten.
- Nadat aangeklaagde mij in september 2004 te kennen had gegeven niet voor mij te kiezen, bleef de relatie toch bestaan, hoewel ik een dubbel gevoel bij onze relatie had en daarom meer afstand nam. We knuffelden en zoenden wel. Van een intieme seksuele relatie was nog nauwelijks sprake. We zijn in januari 2007 nog samen in een hotel geweest. Toen heeft wel weer seksueel contact plaatsgevonden. We waren toen een paar dagen in _____ - de geboorteplaats van _____, die in juni heilig verklaard zou worden - om er te bidden voor een oplossing. Ook toen bleef hij zeggen "ik houd van jou". Ook in die periode was hij niet duidelijk, waardoor hij verwachtingen bleef scheppen.
- Ik bleef hopen dat er toch nog iets mogelijk zou zijn; al was het maar vriendschap. Als je zoveel van jezelf gegeven hebt - je geeft jezelf niet zo maar aan iemand - je wilt niet dat alles voor niets is geweest - dan hoop je nog op vriendschap.
- Ik had in die periode veel hulp van mijn geestelijk raadsman, pater _____. Op een vraag van de geestelijk raadsman aan aangeklaagde of hij zich bevrijd zou voelen als hij geen contact meer met mij zou hebben, antwoordde hij bevestigend. Niettemin meende de geestelijk raadsman dat hij van mij hield.
- Ik bleef hopen en zette aangeklaagde onder druk om bij mij in de buurt te komen wonen nu hij met emeritaat was.
- Ik heb mij al die jaren opgeofferd en weggecijferd. Nadat hij mij in een

- e-mailbericht zijn spijt betuigde, heb ik hem vergeven, in de hoop dat we toch nog vrienden zouden kunnen blijven.
- We vroegen om hulp bij de diaken en zijn echtgenote, hetgeen resulteerde in een definitieve breuk. In de loop van de gesprekken met de diaken werd duidelijk dat wij van mening verschilden over de hulpvraag. Ik zocht naar een oplossing voor een toekomst samen; al was het maar het in stand houden van een vriendschap. Bij aangeklaagde lag dat anders.
 - Op advies van de diaken en zijn echtgenote hebben wij van de ene dag op de andere definitief afscheid van elkaar genomen. Er was geen mogelijkheid meer om het uit te praten. Voor mij is dat heel frustrerend geweest.
 - Het is juist dat aangeklaagde financieel het een en ander voor mij heeft betaald. Ik had mijn parttime baan ook opgezegd om in de Kerk te kunnen helpen. Hij zei dat hij financieel geen probleem had.
 - De manier waarop aangeklaagde in deze procedure spreekt over mijn inzet in de parochie, over het feit dat ik jaloers zou zijn en mijn visie op het priesterambt, vind ik kwetsend. Ik heb me altijd voor de volle 100% ingezet voor de Kerk en voor aangeklaagde.
 - Ik verwacht dat mij recht wordt gedaan. Ik ben niet uit op vergelding, maar ik kan geen genoeg nemen met minder dan mijn verzoek hem te verbieden als priester voor te gaan in vieringen. Immers een priester is een leraar en een bemiddelaar tussen God en de mensen. Het priesterschap stelt eisen aan waarheid en waarachtigheid. Door nog langer voor te gaan beledigt hij niet alleen mij en mijn gezin, maar ook de Kerk.
 - Ik heb grote problemen; ik ben alles kwijt, terwijl hij zijn leven als priester weer gewoon voortzet.
 - Dat is niet rechtvaardig. Als mij geen recht wordt gedaan, ben ik zo teleurgesteld in de Kerk dat ik zelf stappen ga ondernemen.
 - Ik heb grote psychische problemen. Deze grijpen diep in mijn persoonlijk leven in. Ik ben van plan om binnenkort apart te gaan wonen. Mijn kinderen en ook mijn man, willen niets meer van de Kerk weten. Dat doet mij veel pijn.
 - Ik heb inderdaad veel gebeld en gemaaild, maar dat is te verklaren uit angst hem te verliezen. Ik heb niemand meer. Mijn contact met de parochie ben ik kwijt en mijn huwelijk is slecht. Ik ben, na het beëindigen van de relatie met aangeklaagde, ontzettend eenzaam.

VI. Een samenvatting van de stellingen van aangeklaagde

Aangeklaagde stelt - samengevat en zakelijk weergegeven - het volgende:

- Hetgeen in het klaagschrift wordt gesteld is juist, maar ik maak bij een aantal zaken wel het nodige voorbehoud.
- Ik heb heel grote fouten gemaakt. Omdat ik priester ben, heb ik het vertrouwen van iemand geschonden. In mijn functie van pastoor paste deze relatie niet. Ik heb me door mededogen laten leiden en dat op een verkeerde manier geuit. Verliefdheid en medelijden vloeiden in elkaar over en ik heb geen distantie bewaard.
- Klaagster moet recht gedaan worden. Zij heeft recht op een goede therapeut die haar kan helpen haar leven weer op de rails te krijgen.
- Ik zou het heel erg vinden als ik niet meer zou mogen voorgaan in vieringen.
- Ook ik heb hulp en tijd nodig om mijn leven weer in banen te leiden en tot inzicht te komen.
- Klaagster heeft mij gezegd dat zij - als zij dat zou willen - een grote som schade zou kunnen claimen. Ik stort al enige tijd elke maand 100 Euro op

de rekening van klaagsters echtgenoot om de opleiding van hun dochter te bekostigen. Ook betaalde ik veel telefoonkosten voor haar: Vanuit / voerde zij vaak heel lange gesprekken met haar gezin. Ik bekostigde de reiskosten en het verblijf in verband met onze reizen naar en betaalde onze uitstapjes, betaalde een jaarabonnement voor het zwembad en gaf haar geld als zij krap zat. Ook betaalde ik tweemaal het cursusgeld á Euro 1000,- voor een 'gebedsschool' in

- Na het bezoek van klaagster in het ziekenhuis in 1999 was ik helemaal ondersteboven. Ik raakte in mijn hart geraakt; zoals zij mij aan keek; haar ogen; haar strelen over mijn arm. Je kunt het verliefd noemen. Toen ging ik al in de fout.
- Klaagster kwam vanaf dat moment regelmatig bij mij thuis. Zij leerde er op de computer werken en had in verband met haar werkzaamheden voor de parochie altijd wel iets in de pastorie te doen. In onze contacten kreeg het vrijen de overhand, maar ik was niet altijd degene die daartoe het initiatief nam. Zij vond dat mannen jagers zijn; zij wilde veroverd worden; als ik geen erectie kon krijgen, verweet ze mij dat ik niet van haar hield. Wij maakten elkaar de kop gek.
- Ik heb inderdaad tegen klaagster gezegd "God is liefde. God weet dat wij van elkaar houden. Dat kan niet verkeerd zijn".
- We zijn inderdaad vaker samen weggeweest. Daguitstapjes en ook de door klaagster genoemde vakanties. Niemand - de parochie noch de familie - stelde vragen bij deze reizen. Ik leefde immers erg sober.
- Op zeker moment liepen twee zaken door elkaar: de liefde en de Kerk. Klaagster stelde absurde eisen. Zij voelde zich door de parochiegemeenschap slecht behandeld en achtergesteld. Hierdoor gedroeg zij zich soms erg jaloers. Klaagster meende dat ik haar moest beschermen in het conflict met de parochiegemeenschap. Daarmee kon ik bewijzen dat ik van haar hield.
- Klaagster toonde zich jaloers ten opzichte van andere vrouwen. Zo kwam zij naar aanleiding van een gesprek dat ik had met de vrouw van de dokter, stampvoetend bij mij binnen met de hand op de Bijbel. In sms-jes verweet zij mij dat ik 'het met andere vrouwen hield'. Ook controleerde zij mijn agenda.
- Klaagster oefende erg veel druk op mij uit. Zij stuurde mij ontelbare sms-berichten (een gsm registreert 99 berichten; daarna slaat hij af). Dit jaar ontving ik van klaagster al de volgende e-mails: in januari 68, in februari 248, in maart 158, in april 252, op 26 mei 36 (op een dag), in juni 1073, in juli 1229, in november (tot 28 november) 264. Mijn psychotherapeut heeft mij gezegd een ander e-mailadres te nemen.
- Na 2004 hadden wij geen seksueel contact meer. Wel werden nog af en toe uitstapjes/fietstochtjes gemaakt. Klaagster sloeg dan haar armen om mij heen, maar dat weerde ik af. Niettemin klopt het dat ik ook toen nog onduidelijk naar klaagster toe was. Dat is mijn zwakte; ik ben niet assertief. Ik had moeten voorzien dat ik daardoor weer verwachtingen bij haar op riep. Bovendien kan ik geen grenzen stellen en laat me door medelijden verleiden om steeds weer in te gaan op verzoeken van klaagster om contact. Ook tijdens ons verblijf in in januari 2007 was ik niet duidelijk. Dat is een grote fout, waar ik aan moet en wil werken. Grenzen stellen voor mezelf en naar anderen.
- Ik heb haar nooit gezegd met haar te zullen trouwen. Dat was haar fantasie; die zal voortgekomen zijn uit mijn onduidelijkheid. Ik heb haar wel in het vooruitzicht gesteld meer tijd voor haar te hebben als ik met pensioen zou zijn. Ik deed dat in relatie tot haar verwijten dat ik nooit tijd voor haar had; ik wilde haar geruststellen.

- De geestelijk leidsman van klaagster, , stelde mij de vraag of het een opluchting voor mij zou zijn als de relatie met klaagster werd beëindigd. Hierop heb ik te kennen gegeven dat mijn liefde voor klaagster mij onder grote druk zette en dat ik mij uiteindelijk bevrijd zou voelen als ik klaagster niet meer zou zien.
- Klaagster had in de regel weinig begrip voor mij en voor de stress die zij bij mij veroorzaakte door haar claimend gedrag, laat staan voor het oorlogstrauma, waar ik onder leed na mijn vertrek uit . Ik deed meer dan ik aan kon om haar gerust en tevreden te stellen.
- Ik was verliefd. We hadden vaak mooie gesprekken, maar ik leed onder de verwijten die mij gemaakt werden. Deze betroffen niet alleen het gebrek aan tijd die ik in haar investeerde, maar ook haar kritische houding ten opzichte van de Kerk. Zij was op dat gebied heel fanatiek. Zij wilde priester worden en ging daar heel ver in.
- De labiliteit, wispelturigheid en onevenwichtigheid van klaagster was vanaf het begin duidelijk. Deze labiliteit werd steeds duidelijker
- Het was inderdaad onmenselijk dat er geen gelegenheid meer was om het met klaagster uit te praten. Dit gebeurde op advies van de diaken en zijn vrouw. Ik had het graag anders gewild, maar de situatie liet het niet toe.
- Ik heb niet van klaagster geprofiteerd. Ik heb de relatie - ondanks dat ik verliefd was - als een zware druk ervaren. Ik had grote zorgen over klaagster.

VII. De beoordeling door de BAC

Onbetwist is dat aangeklaagde, terwijl hij pastoor was van klaagster, met haar omstreeks 1999 een seksuele relatie is begonnen. Eveneens is onbetwist dat klaagster met hem heeft besproken dat zij huwelijksproblemen had en in een moeilijke situatie zat.

Aangeklaagde geeft aan dat klaagster op hem vanaf de aanvang van de relatie een labiele en onevenwichtige indruk maakte. Een indruk die volgens hem in de loop van de relatie steeds duidelijker werd.

Het aangaan van de relatie.

De BAC is van oordeel dat aangeklaagde een ernstig verwijt kan worden gemaakt van zijn grensoverschrijdend gedrag. Door als priester en vertrouwenspersoon met klaagster een seksuele relatie aan te gaan, heeft hij in strijd gehandeld met zijn functie als pastoor. Hij heeft immers de in die functie vereiste distantie absoluut niet in acht genomen. In hoeverre klaagster deze relatie zelf ook wilde is in dit opzicht niet relevant. Het is aangeklaagde te verwijten dat hij de grenzen van zijn ambt heeft overschreden.

Het voortduren van de relatie.

Aangeklaagde stelt dat hij verliefd werd op klaagster en dat – zo begrijpt de BAC – later verliefdheid en medelijden/mededogen met klaagster door elkaar heen liepen in zijn houding ten opzichte van klaagster. Gedurende de jaren 1999 – 2004 heeft er (veelvuldig) seksueel contact plaatsgevonden. Na 2004 stelt aangeklaagde dat er geen seksuele contacten meer hebben plaats gevonden. Klaagster daarentegen stelt dat er tenminste nog 1 x seksueel contact heeft plaatsgevonden. Beiden erkennen dat er nog wel ' geknuffeld en gezoend' werd.

Aangeklaagde erkent dat hij onvoldoende distantie in acht heeft genomen en dat hij hele grote fouten heeft gemaakt. Hij benoemt daarbij met name dat hij tegenover klaagster onvoldoende duidelijk is geweest en onvoldoende assertief .

Hij geeft daarbij echter tevens aan dat ook klaagster hierin een rol had, zij nam ook initiatief tot (seksuele) contacten.

Klaagster ontkent dit niet. Zij geeft echter aan dat zij zozeer overtuigd was van de liefde van aangeklaagde voor haar dat zij zich voor de volle 100% gaf.

De BAC is van oordeel dat – wat er zij van de rol van klaagster – aangeklaagde volledig verantwoordelijk is voor het feit dat hij deze relatie met klaagster is aangegaan en gedurende jaren heeft laten voortbestaan. Daarbij valt hem een ernstig verwijt te maken van het feit dat hij – terwijl hij zelf aangeeft nooit het idee te hebben gehad om een vaste relatie met klaagster aan te gaan en zijn priesterschap op te geven – hierover tegenover klaagster niet duidelijk is geweest.

Daarmee is hij dan ook verantwoordelijk voor het feit dat klaagster uit zijn gedragingen en houding het idee heeft opgevat dat aangeklaagde, ondanks zijn priesterambt, voor haar zou kiezen.

Voorst merkt de BAC op dat 'mededogen' slecht lijkt te rijmen met een seksuele relatie, zelfs al zou die relatie na 2004 'enkel' hebben bestaan uit het knuffelen en zoenen. Ook deze handelingen passen immers op geen enkele wijze in een pastorale relatie.

Door zijn manier van doen heeft aangeklaagde klaagster gedurende diverse jaren in de veronderstelling laten leven dat er een toekomst zat in hun relatie als man en vrouw.

Gelet op de reacties van klaagster moet het, naar het oordeel van de BAC, aangeklaagde duidelijk zijn geweest dat klaagster – ondanks zijn mededeling in 2004 – nog bleef hopen op een 'vaste' relatie en een toekomst samen met aangeklaagde. Zij 'investeerde' in een relatie met een toekomst, waar aangeklaagde niet tegen in ging.

Aangeklaagde erkent dit ook wel, maar stelt dat hij onvoldoende assertief kon zijn jegens klaagster.

Klaagster, van wie aangeklaagde aangeeft dat zij een labiele, onevenwichtige – en dus kwetsbare – vrouw is, ervaart ten gevolge van deze relatie ernstige problemen. Zij heeft, achteraf, het gevoel door aangeklaagde te zijn gebruikt. Zij geeft aan dat zij tengevolge van (het beëindigen van) de relatie erg is vereenzaamd.

De BAC merkt op dat dit laatste vermoedelijk mede te maken heeft met de persoonlijkheid van klaagster. Juist dat had echter voor aangeklaagde – die zelf opmerkt dat klaagster labiel was – een extra reden moeten zijn om op een professionele manier met begrip en distantie met haar om te gaan.

Dat heeft hij echter niet gedaan en is hem aan te rekenen.

Het feit dat ook aangeklaagde aan geeft hulp nodig te hebben om te leren assertiever te zijn, meer voor zich zelf op te komen en de ervaringen van de afgelopen jaren (met klaagster) te verwerken, maakt dat niet anders.

Gelet op al het vorenstaande is de BAC van oordeel dat de klacht van klaagster gegrond is.

De BAC is van oordeel dat er aan de zijde van aangeklaagde sprake is van ernstig grensoverschrijdend gedrag en dat dit gedrag tot de maatregelen zou moeten leiden zoals hierna onder VIII genoemd.

Daarnaast is de BAC van oordeel dat klaagster, indien zij in samenhang met deze klacht therapeutische hulp zoekt, een financiële vergoeding zou moeten ontvangen voor de kosten van deze therapeutische hulp, voorzover deze kosten niet voor vergoeding langs de geëigende wegen daarvoor (op basis van wettelijke voorzieningen) in aanmerking komen en voorzover deze kosten overigens redelijk voorkomen (zie art 13.1 onder c van de procedure)

Het verzoek van klaagster met betrekking tot een verdere financiële vergoeding kan - dat is ook met klaagster besproken - in deze procedure niet aan de orde komen.

VIII Het advies van de BAC

De BAC adviseert:

1. Aangeklaagde te berispen en hem nadrukkelijk te confronteren met de inhoud van deze beoordeling.
2. Mede vanuit de geloofwaardigheid van het ambt tegen aangeklaagde disciplinaire maatregelen te treffen door hem gedurende een periode van twee jaar zijn pastorale taken en functies te ontnemen, opdat hij zo lang niet meer voorgaat in liturgische vieringen voor geloofs- en religieuze gemeenschappen.
3. Klaagster financieel tegemoet te komen in door haar gemaakte en nog te maken kosten voor therapeutische hulp in samenhang met deze klacht, zulks met inachtneming van art. 13.1.c van de procedure.

Volgens artikel 13.4 ontvangen klaagster en aangeklaagde per gelijke post een kopie van deze beoordeling en advisering.

Uw reactie over de afhandeling van deze zaak (cf. art. 14.1 en 14.3 van de Procedure) ziet de BAC met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet en hoogachting,

Mr. Y.A.J.M. van Kuijck,
Voorzitter

Mw. T.A.J.M. Elie,
ambtelijk secretaris